

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 620/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Horanským, Staničná 1, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 16/2016 v spojení s postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 14. marca 2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 262/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „medzinárodný pakt“) postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 27. júna 2017 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obo 16/2016 v spojení s postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zo 14. marca 2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 4 K 262/1999 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia a postupy najvyššieho súdu a krajského súdu“) vo veci zbavenia funkcie pôvodného správcu v konkurze na úpadcu Považské mlyny a cestovinárne, spol. s r. o., Piešťany.

2. Po podobnom opísaní skutkových a právnych skutočností, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých rozhodnutí krajského súdu a najvyššieho súdu, sťažovateľ ako konkurzný veriteľ úpadcu nesúhlasí s namietaným rozhodnutím najvyššieho súdu, ktoré je podľa neho *„celkovo nezákonné a z ústavnoprávnych aspektov je opätovne neospravedlňiteľné, zjavne nedostatočne odôvodnené, nepodložené, nepreskúmateľné, arbitrárne, ústavne nekonformné a netolerovateľné pre porušenie viacerých základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu...“*.

3. Sťažovateľ uvádza, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu mu bolo prostredníctvom jeho právneho zástupu doručené 28. augusta 2017, čo znamená, že *„dvojmesačná lehota na podanie tejto sťažnosti trvá do pondelka 30.10.2017 (vrátane), keďže dni 28.10.2017 a 29.10.2017 pripadli na sobotu a nedeľu“*.

4. Sťažovateľ v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví, že základné práva podľa ústavy, listiny, dohovoru a medzinárodného paktu označené v záhlaví sťažnosti a v bode 1 postupmi a napadnutými uzneseniami najvyššieho súdu a krajského súdu porušené boli. Okrem toho v petite žiada, aby ústavný súd zrušil

napadnuté rozhodnutia najvyššieho súdu a krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa aj náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Preto jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

9. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

10. Podľa § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím tohto dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

11. Predmetom predbežného prerokovania bolo sťažovateľom namietané porušenie jeho označených základných práv v bode 1 podľa ústavy, listiny, dohovoru a medzinárodného paktu. Sťažovateľ uvádza, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie krajského súdu v bode 1, nadobudlo právoplatnosť 28. augusta 2017.

12. Vychádzajúc z už uvedeného plynutie lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s § 121 ods. 3 CSP je potrebné počítať od právoplatnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, teda od 28. augusta 2017, pričom deň, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, kedy nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, je 28. október 2017 (sobota). Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 6. novembra 2017, pričom na poštovú prepravu bola daná až 31. októbra 2017 (utorok), teda je zjavné, že bola podaná už po zákonom ustanovenej lehote podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto je potrebné túto sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

13. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03).

14. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

15. Nad rámec je potrebné podotknúť, že aj keď sťažovateľ ústavnému súdu predložil kópiu mailu, ktorým sa snažil preukázať, že sťažnosť ústavnému súdu doručil včas (mail, obsahom ktorého mala byť predmetná sťažnosť, bol odosielaný 30. októbra 2017 o 23.50 h na adresu ustavnysud@e-podanie.sk, pozn.), ústavný súd však žiadne takéto podanie v mailovej podobe od sťažovateľa neeviduje (napr. II. ÚS 187/2017).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017